

SAHTEKAR

MARY
HIGGINS
CLARK

ön söz

Bazen Kate rüyasında o geceyi görürdü. Fakat tüm o yaşananlar rüya değildi; gerçekten olmuştu. Üç yaşındaydı ve yatağında kıvrılmış, annesinin giyinmesini seyrediyordu. Annesi tıpkı bir prenses gibi görünüyordu. Güzel, kırmızı bir gece elbisesi ve Kate'in denemeyi çok sevdiği, kırmızı, saten, yüksek topuklu ayakkabılarını giymişti. Sonra babası yatak odasına gelip Kate'i kucağına aldı. Yağan kara yağmen balkona çıkıp annesi ve Kate ile dans etmeye başladı.

Ona benim şarkımı söylemesi için yalvardım ve o da söyledi, diye düşündü Kate.

Hoşça kal minik kiraz kuşum

Baban aolanmaya gitti

Bir tutam pembe bulutçuk kazanmak

Ve minik kiraz kuşunu içine sarmalamak için

Ertesi gece annesi bir kazada öldü ve babası o şarkıyı bir daha asla söylemedi.

1

Perşembe, 14 Kasım

Gus Schmidt, sabah saat dörtte Long Island'daki gösterişsiz evinin yatak odasında sessizce giyiniyordu. Elli beş senelik karısını uyandırmamaya çalışsa da başarısız olmuştu. Lottie Schmidt'in eli, komodinin üzerindeki lambaya uzandı. Uykulu, parlak gözlerini kırpıştırırken Gus'ın kalın bir ceket giydiğini fark edince nereye gideceğini bilmek istedi.

"Lottie, sadece fabrikaya kadar gidiyorum. Bir şey oldu ama telaşlanmana gerek yok."

"Kate seni dün bu yüzden mi aradı?"

Kate, Gus'ın beş sene önce emekli olana kadar çalıştığı, Long Island yakınlarındaki mobilya kompleksi, Connelly İnce Antika Reprodüksiyonları'nın sahibi Douglas Connelly'nin kızıydı.

Mary Higgins Clark

Lottie, incelmış beyaz saçları ile yetmiş beşine yaklaşmıştı. Gözlüklerini takıp saate baktı. "Gus, aklını mı kaçırdın? Saatin kaç olduğunun farkında mısın?"

"Saat dört ve Kate bana saat dört buçukta orada buluşmak istediğini söyledi. Önemli olmasa böyle bir şey istemezdi; o yüzden gidiyorum."

Parmaklarını kenetlediğinde Lottie kocasının endişeli olduğunu anladı.

Her ikisinin de aklından geçen soruyu sormaması gerektiğini biliyordu. "Gus, son günlerde içimde kötü bir his var. Böyle konuşmamdan hoşlanmadığını biliyorum fakat kötü bir şey olacak. Bunu hissediyorum. Gitmeni istemiyorum."

Abajurun 60 vatlık loş ışığı altında bir müddet birbirlerine baktılar. Gus konuşmaya başladığında için için farkındaydı; korkuyordu. Lottie'nin önsezileri onu hem sınırlendiriyor hem de korkutuyordu. "Uyumaya devam et, Lottie," dedi azarlayarak. "Sorun ne olursa olsun, kahvaltıya dönmüş olacağım."

Gus duygularını gösteren bir adam değildi. Fakat içinden gelen bir ses onu yatağa yürüttü. Eğildi, karısını alnından öptü ve elini saçlarında gezdirdi. "Endişelenme," dedi kararlı bir sesle.

Buysa kadının adamdan duymayı bekleyeceği en son kelimeydi...

2

Kate Connelly, mobilya kompleksinin müzesinde Gus ile yapacağı şafak öncesi randevusu yüzünden hissettiği huzursuzluğu gizlemeyi başardığını umdu. Babası ve babasının yeni sevgilisi ile beraber, Manhattan'ın doğusunda ki şık bir kafe olan Zone'da akşam yemeği yedi. Kokteyllerini içerken babasının 'yeni fıstığı' ile o küçük sohbetlerden birini yapmıştı.

Bu seferkinin adı Sandra Starling'di. Yirmili yaşlarının ortasında, iri ela gözlere sahip, platin sarısı saçlı güzellik, telaşla *Kâinat Güzeli Yarışması* için mücadele ettiğini fakat tacı çok az bir farkla kaçırdığını anlatmıştı.

Önceleri amacının sinemada kariyer yapmak olduğunu itiraf etmiş fakat sonra kendisini dünya barışına adamıştı. *Bu diğerlerinden de aptal*, diye düşündü Kate alayla. Doug –babası böyle hitap etmesini söylemişti– her zamankinden daha fazla içmiş olmasına rağmen neşeli ve çekiciydi.

Mary Higgins Clark

Akşam yemeği boyunca Kate, sanki *Yeteneğinizi Ortaya Koyun* yarışmasında jüri üyesiymiş gibi babasını inceleyip değerlendirdiğini fark etti. Ellilerinin sonunda, yakışıklı bir adamdı. Efsanevi film yıldızı Gregory Peck'e benziyordu. Sonra kendisine, onun yaşındaki birçok insanın –klasik film hayranı değillerse– böyle bir kıyaslama yapmayacağını hatırlattı.

Düşünceleri bu gece buluşacağı Gus'a kaydı. Onu bu konuya karıştırmakla hata mı yapıyordu?

"Kate, Sandra'ya senin ailemizin beyni olduğunu söylüyordum," dedi babası.

"Kendimi beyin olarak düşünmekte güçlük çekiyorum." Kate gülümsemek için kendisini zor tutuyordu.

"Mütevazı olma," dedi Doug Connelly azarlıcasına. "Kate, diplomalı bir maliyecidir Sandra. Wayne&Cruthers için çalışıyor; belki bilirsin, ülkedeki en büyük şirketlerden biri." Güldü. "Tek problem, bana sürekli aile işimizi nasıl sürdürmem gerektiğini söyleyip durması." Sustu. "Bu benim işim," diye ekledi. "Bunu unutuyor."

"Baba, pardon Doug demek istedim," dedi Kate usulca; öfkesinin yükseldiğini hissedebiliyordu. "Sandra'nın bunları duymaya ihtiyacı yok."

"Sandra, kızıma bir bak. Otuz yaşında, uzun boylu, muhteşem bir sarışın. Güzelliğini annesinden almış. Kız kardeşi Hannah'ysa bana benzer. Benim kömür karası saçlarımı ve mavi gözlerimi almış. Fakat Hannah için benim minyatürüm dersek yalan söylemiş olmayız. En fazla bir altmış boyunda. Haksız mıyım Kate?"

Babasının buraya gelmeden önce içmeye başladığını düşündü Kate. Alkol sınırındayken aksi olabiliyordu. Konu-